

LENINA KĀROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

IZNAK KOPS
1950. GADA 29. MARTĀ
Nr. 97 (5791)
16.
AUGUSTS
OTRDIENA
1988. GADS
Maksa 3 kop

A. Jakovļeva uzturēšanās Padomju Latvijā

8. augustā lidostā «Rīga» A. Jakovļevu sagaidīja biedri B. Pugo, A. Gorbunovs, A. Klaučens, J. Rubenis, V. Sobolevs, J. Vagris un S. Zukulis. Šajā pašā dienā viņš nolika ziedus pie V. I. Lenina pieminekļa Rīgā, sarunājās ar Latvijas Komunistiskās partijas CK biroja locekļiem.

9. augustā A. Jakovļevs apmeklēja Rīgas rajona agrofirmu «Mārupe». Viņu interesēja dārzu ražošanas un pārstrādes paplašināšanas jautājumi, piena lopkopības attīstības rezerves un iespējas attīstīt piemājas saimniecību. A. Jakovļevu viesmīlīgi uzņēma kolhoziešu mājās, kur noritēja saruna par saimniecības palīdzību indivi-

● No 8. līdz 11. augustam Rīgā uzturējās PSKP CK Politbiroja loceklis, PSKP CK sekretārs A. Jakovļevs. Viņš apmeklēja darba kolektīvus, tikās ar republikas radošās inteliģences un masu informācijas līdzekļu pārstāvjiem, kā arī ar partijas aktīvu.

duālajiem būvētājiem un par to, kas pagaidām kavē dzīvokļu celtniecības tempus laukos.

Pēcpusdienā A. Jakovļevs apmeklēja Latviešu sarkano strēlnieku memoriālo muzeju, kur tikās ar revolūcijas veterāniem. Viņš apmeklēja arī Brāļu kapus un Raina kapus, nolika ziedus pie Mūžīgās uguns un Tautas dziesnieka kapu, iepazīnās ar Doma koncertzāli. Vakarā PSKP CK sekre-

tārs teātra muzejā tikās ar republikas radošās inteliģences pārstāvjiem.

10. augustā turpinājās iepazīšanās ar republikas dzīvi. Dienas pirmajā pusē A. Jakovļevs apmeklēja Latvijas ražošanas apvienību «Straume». Viņš apskatīja šā pirmrindas uzņēmuma ceļus un ēdnicu, sarunājās ar «Straumes» darba kolektīva pārstāvjiem — speciālistiem un strādniekiem. Noritēja saruna

par darba kolektīva padomes un arodbiedrības attiecībām, ražošanas vadītāju vēlēšanām, dažādiem starpnacionālo attiecību aspektiem un republikas un visas mūsu zemes sociāli ekonomiskās attīstības jautājumiem. Notika domu apmaiņa par problēmām, kas skar pārkārtošanos, demokrātijas un atklātuma attīstību un strādnieku līdzdalību šajos procesos. Šajā pašā dienā A. Jakovļevs

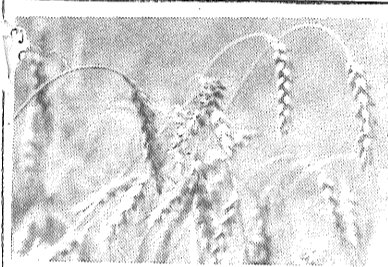
apmeklēja televīzijas kompleksu Zaķusalā, kur tikās ar masu informācijas līdzekļu vadītājiem un uzklusīja viņu domas par galvenajām žurnālistu darbības problēmām Sarunas gaitā viņš uzsvēra, ka prese ir nozīmīga loma pārkārtošanās darbā un ka žurnālisti ir augstākajā mērā atbildīgi par katru teikto vārdu.

Vakarā A. Jakovļevs runāja republikas partijas aktīva sanāksmē un atbildēja uz daudziem sanāksmes dalībnieku jautājumiem.

(Pārskats par aktīva sanāksmi publicēts republikāniskajos laikrakstos.)

11. augustā A. Jakovļevs aizbrauca no Rīgas.

LATINFORM

RAŽA — 88:
no druvām —
klētīs

● Sogad labība nenāk viegli, jo laika apstākļi stipri vien sarežģījuši ražas novākšanu. Tāpēc daudz ko izšķir kombainiņu pieredze un meistarība. Kolhoza «Vārkava» iepriekšējos gados sekmīgi strādāja Antons Upenieks. Arī šogad viņš aplicina savu kombainiera prasmi un jau sasniedzis atzīstamu iekūlumu. Tikpat sekmīgi strādā arī Leonards Senne.

ATTEĻĀ: kolhoza kombainieri Antons Upenieks un Leonards Senne.

J. ZANDES foto

**SOCIALISTISKAS
SACENSĪBAS REZULTĀTI
RAŽAS NOVĀKŠANĀ
(no 8. līdz 15. augustam)**

Vieta un saimniecība	Iegūtās balles
1. «Rīts»	113
2. Suvorova	98
3. Dzeržinska	96
4. Lenina	95
5. K. Marksa	90
6. «Sarkanā ausma»	81
7. «Dubna»	66
8. Rudzātu p. s.	65
9. Aglonas p. s.	61
10. «Dzintars»	59
11. «Silukalns»	55
12. «Krasnij Oktjabrj»	52
13. «Zelta vārpa»	51
Oškalna	51
14. «Vārkava»	50
Raina	50
15. «Nākotne»	47
16. M. Gorkija	38
Rušonas p. s.	38
17. Kirova	17

Pārskats
par ražas novākšanu rajona saimniecībās līdz 15. augustam (pēc rajona agrorūpniecības apvienības dispečerdienu ziņām)

Saimniecība	Novākts (procentos)	
	labības	līna
Raina	90	54
«Kr. Oktjabrj»	76	83
Dzeržinska	73	100
Lenina	70	21
«Rīts»	68	x
«Sark. ausma»	66	x
Kirova	59	72
«Silukalns»	59	46
«Zelta vārpa»	59	x
Rudzātu p. s.	59	x
M. Gorkija	55	57
«Nākotne»	55	30
Aglonas p. s.	52	x
«Vārkava»	51	47
Oškalna	49	72
K. Marksa	48	37
«Dzintars»	48	22
Suvorova	45	64
Rušonas p. s.	44	x
«Dubna»	41	44
Rajonā	57	55

x — līnus neaudzē

Pēdējās trijās dienās visvairāk graudaugu novākusi Dzeržinska kolhoza kombainieri — 15 procentus. Labs darba temps bijis arī Raina kolhozā (12 procenti), «Zelta vārpa» (11 procenti) un «Nākotne» (10 procenti). Diemžēl ražas novākšanā joprojām atpaliek kolhozs «Dubna» un vēl dažas saimniecības Atsevišķos laukos, kur pasēti ilggaudīgie zālāji, tie caurauguši labību, un ir skaidrs, ka te graudus iegūt vairs nevarēs, taču saimniecībās nezin kāpēc kavējas tos ļaut lopbarībai.

Līnu plūksšanu, kā redzamo pārskata, pabeidzis Dzeržinska kolhozs. Labi šīs kultūras novākšana sokas arī vairākās citās saimniecībās. Vienlaikus notiek līnu piegāde valstij. Līdz vakardienai Kirova kolhozs savu plānu bija izpildījis jau par 54 procentiem, M. Gorkija kolhozs — par 35 procentiem.

Tēvs un dēls — viena apkalpe

● Kolhoza «Dzintars» mehānizators Elmārs Upītis ir viens no pieredzējušākajiem līnu novācējiem rajonā, vairākkārtējs rajona un arī republikas socialistiskās sacensības uzvarētājs. Arī šogad, lai gan laika apstākļi ir ļoti nelabvēlīgi, viņš līnus plūc mehanizēti. Palīgā tēvam devies dēls Viesturs.

J. SILICKA foto

Pārskats
par piena izslaukumiem
rajona saimniecībās (pēc
RARA dispečerdienu ziņām)

Saimniecība	Izslaukts no govis (kg) augusta I dekādē	+ - salīdz. ar iepriekšējo dekādi (kg)		+ - salīdz. ar lo. pašu laiku 1987. r. (kg)	
		+	-	+	-
«Kr. Oktjabrj»	17,5	-0,6	+1,0		
Lenina	15,8	-0,8	+1,1		
Dzeržinska	14,4	+0,2	+0,2		
«Sark. ausma»	13,2	-0,2	-0,4		
Raina	13,0	-0,2	-1,0		
«Nākotne»	12,8	-	+0,3		
«Zelta vārpa»	12,4	-0,1	-1,0		
«Rīts»	12,4	-0,3	+0,5		
Rušonas p. s.	12,4	-0,5	-0,5		
M. Gorkija	12,3	-	+1,0		
Kirova	12,3	-0,4	+0,9		
«Vārkava»	12,1	+0,5	+0,9		
K. Marksa	12,1	+0,1	+1,1		
Oškalna	12,1	-0,3	+0,8		
«Silukalns»	11,8	-0,3	+0,5		
«Dzintars»	11,6	+0,1	+0,4		
Suvorova	11,4	-0,4	+0,9		
Aglonas p. s.	10,7	-0,1	-1,0		
Rudzātu p. s.	10,5	+0,1	-0,7		
«Dubna»	10,1	-0,1	-0,5		
Rajonā	12,7	-0,2	+0,2		

Senjora Sančesa, J. Bērziņa atraitne

Robežsardzības sargkuģi «Jānis Bērziņš» apmeklēja Aurora Garsija Sančesa — slavenā čekista Jāņa Bērziņa atraitne.

Ziņas, kas par Jāni Bērziņu nonākušas līdz mūsdienām, ir visai trūcīgas. Partijas biedrs kopš 1905. gada, triju revolūciju dalībnieks. Pilsoņu kara gados vispirms vadījis divīzijas politisko nodaļu, bet vēlāk — 15. armijas sevišķo nodaļu. Pēc F. Dzeržinska rīkojuma

viņš 1921. gadā tika nosūtīts darbā strādnieku un zemnieku Sarkanās Armijas izlūkošanas pārvaldē un vadīja šo atbildīgo darbu Ierakni no 1924. gada līdz 1935. gadam un 1937. gadā. J. Bērziņš neieņēma šo amatu laikā, kad viņš bija Spānijas republikāniskās armijas galvenais padomnieks. Tur, Madridē, viņš iepazinās ar Auroru Sančesu un saistīja ar to savu turpmāko likteni.

Jūras robežsargu viesņa pastāstīja daudz interesanta par to, cik lielisks cilvēks bija J. Bērziņš, kādas rakstura īpašības noteica šī Dzeržinska skolas čekista daudzpusīgo personību.

Nākamgad aprīlī, Jāņa Bērziņa simtā dzimšanas dienā, tiks atzīmēti ar viņa atraitni ievadīja sargkuģa apkalpes gatavošanos šai jubilejai.

LATINFORM
korespondents

REZONANSE: jauna rūpnīca Līvānos

Esmu pret celtniecību

Izlasījusi rajona laikrakstā materiālus par jaunas lielpaneļu mājbuves rūpnīcas celtniecību («Lenina Karogs», 28. 07. 88. g. un 4. 08. 88. g.), gribu izteikt savu viedokli par pilsētas likteni, kurš man nav vienaldzīgs. Līvānos esmu dzimusi, te pagājuši mana bērnība un jaunība. Atgriežoties pēc 18 gadu prombūtnes, redzu, ka pilsētā notikušas lielas izmaiņas, daudz kas ienācis jauns. Diemžēl daudz arī zudis no tā, kas varēja būt augstākā pakāpē...

Manuprāt, pārāk «rozāini» par jaunās rūpnīcas un sociālo objektu celtniecības programmu (kā minēts laikrakstā 28. jūlija numurā) var spriest tikai cilvēks, kurš nepazīst pilsētas problēmas, nejut dzīves pulsu tās ielās un iestādēs.

Nav garantijas, nav ticības, ka 1990.—1996. gados sociālo un kultūras objektus Līvānos uzcelt paralēli jaunās lielpaneļu mājbuves rūpnīcas celtniecībai. Aprunājot ar apkārt dzīvojošajiem — kopumā attieksme pret rūpnīcas celtniecību ir negatīva. Cenšos analizēt: kāpēc? Un secinu: pilsēta jau pašreiz ir pārapsūvēta, lai apmierinātu sociālās vajā-

dzības. Lūk, daži argumenti, kas apstiprina šo domu.

● Savā rakstā V. Saiters kā pēdējo min pilsētas apgādi ar pārtiku. Domāju, ka tai jābūt pirmajā vietā pilsētas problēmu uzskaitē. Ar to jāsāk atgriezt cilvēkos ticību, un vispirms jāuzceļ galas izstrādājumu ražošanas ierose (apsveicama V. Saitera ierosme par apkārtnējo kolhozu spēku apvienošanu). Tad varam runāt tālāk, aicināt masas, tas ir — cilvēkus, uz jaunām ierosmēm. Bet pašreiz nepietiek pat kaulu, cūkas galvu un kājiņu pievedumu dienās. Ko nu runāt par gaļu! Pati esmu stāvējusi rindās līdz divām stundām un to izjutusi.

● Pārāk noslogots ir autobusu transports (arī vilcienu satiksme) pat darbdienās, bet pirmssvētku dienās, skolēnu un studentu brīvdienās — jo sevišķi. Tas rada diskomfortu, stresu. Jaunās rūpnīcas celtniecība, tās ekspluatācija šīs problēmas nenoliedzami saasinās.

● Simtiem skolēnu staidz no otras pilsētas malas uz skolām Dubnas krastā. Ne piebūve līdz 1994. gadam jāuzceļ 1. vidusskola, bet gan jauna vispār-

izglītojošā skola daudzstāvu dzīvojamam namam rajonā. Starp citu, to vajadzēja izdarīt jau pirms pāris gadiem. (Domāju, ka skola varētu būt pat divpļūsmu.)

Atceros 1970. gadu, kad beidzu Līvānu 1. vidusskolu. Toreiz solīja, ka 1975. gadā Līvānos būšot viesnīca, bet, izrādās, tās nav, to atkal sola uzbūvēt — nu jau 1994. gadā. Kāpēc tiek pieņemti jauni lēmumi, programmas, ja netiek izpildīti jau pieņemtie?

● Tagad — par ekoloģiju. Man V. Saitera teiktais šajā sakarībā liekas nedaudz ironisks. Ja jau jaunā rūpnīca būs trīs reizes mazāk kaitīga, tas taču nenozīmē, ka kopīgo kaitīgumu būtu pat vēlams palielināt. Uzskatu, ka pirmām kārtām mums jādomā, kā samazināt jau pašreiz esošo gaisa un ūdens piesārņotību, nevis jādiskutē, cik kura rūpnīca ir kaitīga. Jāizskaidro masām šī kaitīguma ietekme jeb ceļš, kā tas tiks novērsts. Tikai tāds šīs problēmas risinājums cilvēkos radīs pozitīvu rezonansi.

E. RUBINE,

Līvānu 1. vidusskolas skolotāja

Kam tas ir izdevīgi?

Sī gada 28. jūlijā rajona laikrakstā bija ievietots republikāniskā projektēšanas un mājbuves tresta galvenā inženiera vietnieka V. Saitera raksts «Māja — no plūsmas līnijas». Pamatotot lielpaneļu mājbuves rūpnīcas celtniecības nepieciešamību Līvānos, raksta autors, manuprāt, veikli maldina rajona avīzes lasītājus un pilsētas sabiedrību, noklusējot daudzus ļoti nopietnus jautājumus, kas vēl vairāk saasinās sociālās, kultūras un nacionālās problēmas ne tikai pilsētā, bet arī apkārtnējos lauku saimniecībās.

Pēc mūsu aptuveniem aprēķiniem jaunās rūpnīcas, kā arī sociālo un kultūras objektu celtniecības apjoms būs 40—42 miljoni rubļu. Ja šos darbus veiks Līvānu pārvietojamā mehānizētā kolonna saviem spēkiem (celtniecības un montāžas darbu faktiskais apjoms 1987. gadā bija 2,5 miljoni rubļu; 266 celtniecībā nodarbināti strādnieki), pārtraucot ražošanas un sociālo objektu celtniecības rajona saimniecībās, apmēram sešu gadu laikā ik gadu būs jāizpilda celtniecības un montāžas darbi 7 miljonu rubļu apmērā. Pie pašreizējās izstrādes uz vienu celtniecībā nodarbināto strādnieku (10 tūkstoši rubļu gadā) rūpnīcas un citu objektu celtniecībā Līvānos papildus būs jāiesaista vismaz 400—450 cilvēku, nemaz nerunājot par attiecīgo dienestu štatu palielināšanu.

Asi izvirzās jautājums: kur nemit papildus celtniecības strādniekus Līvānos? Acīmredzot šo jautājumu risinās, vai nu piesaistot strādniekus uz imigrācijas rēķina no citām republikām vai arī atraujot darba rokas no apkārtnējo saimniecībām. Bet tādējādi Līvānos vēl vairāk saasināsies ne tikai so-

ciālās, bet arī nacionālās problēmas. Rūpnīcas celtnieki būs jānodrošina ar dzīvojamu platību izņemuma kārtā, bet vietējiem iedzīvotājiem atkal nāksies pacietīgi gaidīt savu rindu uz dzīvokli.

Atraujot darbaspēku no kolhoziem, pārtraucot ražošanas objektu un dzīvokļu celtniecību rajona saimniecībās, samazināsies lauksaimniecības produkcijas ražošana. Tātad nopietni izvirzās jautājums: ko mēs edīsim, kas ražos lauksaimniecības produktus? Vai atkal uzliksim kārtējo slodzi pensionāru pleciem?

Mēs arī nesaprotam, no kurienes jauno rūpnīcu apgādās ar izejvielām paneļu ražošanai, jo pašreiz rajonā nav neviena karjera, kur saimniecības varētu iegūt celtniecības darbiem derīgu granti vai smilti. Tātad jaunā rūpnīca atkal strādās pēc principa: izejvielas ievadam, izmantojam rajona darbaspēku, sociālos pakalpojumus un apgādes sistēmu, bet produkciju ievadam ārpus rajona robežām. Solījums, ka daļu rūpnīcā ražotās produkcijas saņems Līvāni vai arī rajona saimniecības, vairs nepārliecina, jo rūgtā pieredze liecina tieši par pretējo.

No V. Saitera raksta izriet, ka, lai atrisinātu visus sociālos jautājumus Līvānos, pilsētas sociālajam vajadzībām nepieciešams apgūt 15—20 miljonu rubļu. Līdzekļus šiem mērķiem, it kā dotu Līvānu uzņēmumi, bet limitēti un celtniecības jaudas — atkal uz lauksaimniecības rē-

ķina. Par šiem līdzekļiem kolhozi varētu uzcelt 600, 800 dzīvokļu, kas nodrošinātu katru rajona saimniecību ar 30—40 dzīvokļiem. Vai jaunās rūpnīcas celtniecība Līvānos uz lauku rēķina nebūs «lāca pakalpojums» rajona lauksaimniekiem? Vai priekšlikums par šo celtniecību nerunā pretī PSKP XIX Vissavienības konferences lēmumiem, ka lauksaimniecībai jādot prioritāte ties attīstībai?

Nevar nerunāt arī par ekoloģisko stāvokli. Jau tagad Līvānu galvenajās ielās iedzīvotāji cieš no garāmbraucošo automašīnu izplūdes gāzēm, bet, ceļot rūpnīcu un pēc tam pievedot materiālus un izvedot produktus, cauri Līvāniem regulāri kursēs simtiem automašīnu, kuras indēs gaisu visā pilsētā, tā ka cietēji būs paši pilsētas iedzīvotāji. Patlaban es neredzu ne līdzekļus, ne darbaspēku, ar ko varētu uzcelt apkārt Līvāniem apvedceļus, kas izmaksā vairākus miljonus rubļu.

Ja tomēr uzvarēs stagnācijas perioda noteicēji, tad viņu lēmumi kā bumerangs atgriezīsies pie pašiem atpakaļ. Un cietēji būs rajona iedzīvotāji, jo saņems vēl mazāk pārtikas nekā to saņēms šodien. Rūpnīcas ekonomiski nepamatotā celtniecība Līvānos būs atklāta lauku cilvēku, saimniecību vadītāju un speciālistu interešu ignorēšana, kuri ir atbildīgi par Pārtikas programmas izpildi.

J. BRAKOVSKIS.
Oškalna kolhoza valdes priekšsēdētājs

● **REDAKCIJAS PIEBILDE.** Patlaban esam saņēmuši tikai materiālus, kuru autori vērsās pret jaunas rūpnīcas celtniecību Līvānos. Cik mums zināms, šai celtniecībai ir ne tikai pretinieki, bet arī piekritēji. Diemžēl pagaidām viņi klusē, un līdz ar to diskusija var iegūt vienpusīgu raksturu. Lai pieņemtu optimālu lēmumu, jāuzklausa visi viedokļi. Tātad — gaidām jūsu argumentus, jūsu vēstules!

● Nu jau kuro gadu rajona apvienības «Ražība» mehanizatoru Georgs Spūlis ir viens no labākajiem linu kombainieriem gan rajonā, gan arī republikā. Arī šogad viņš strādā gods godam. Nesen Latvijas televīzijas laudis apmeklēja Dzeržinska kolhozu, kur strādāja Georgs Spūlis, lai pasniegtu Latvijas televīzijas un republikas Agrorūpniecības komitejas Goda vimpelus un apliecinājumus. Tas — par panākumiem, kas gūti republikāniskajā socialistiskajā sacensībā.

Mehānizatoru sveica Latvijas televīzijas Informācijas nodaļas galvenā redaktora vietnieks Imants Bebris, rajona agrorūpniecības apvienības un kolhoza pārstāvji. Intervijā televīzijas darbiniekiem Georgs Spūlis teica, ka nekādu noslēpumu viņa darbā nav, tikai centīgi jāstrādā, izmantojot ik labvēlīgu laika sprīdi.

ATTEĻA: Latvijas televīzija intervē sacensības līderi Georgu Spūli (pirmais no kreisās).

J. SALNAVIESA foto

Atbilde un komentārs

„Gadās pārtraukumi...”

● Jā, tā nu tas patiešām ir. Un par to redakcijai ziņo mūsu lasītāji. Piemēram, Līvānleši. Jo neviens nevar saprast kādas nelaimes vai jauna liktena dēļ rajona centrā, bet jo sevišķi — Līvānos, tieši pašos karstākajos vasaras mēnešos rodas, lūk, šie paši pārtraukumi saldējuma piegādē. Kārtējo sūdzību mēs pāradresējam rajonā pārticības biedrību savienības priekšsēdētājam L. Sustovam.

Viņa atbildē izlasījām: «1988. gadam ledalīte saldējuma tirgus fondi ir 77 tonnas [leil]. Pa ceturksniem tie sadalās tā: pirmajā ceturksnī — 16, otrajā — 24, trešajā — 24, ceturtajā — 13 tonnas. Fondus patur sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumu apvienība — Preļos 39 tonnas un Līvānos 38 tonnas. Saldējumu, pamatojoties uz tirgus pamatfondiem, Preļos piegādā Dagavpils piena kombināts, Līvāniem — Jēkabpils apvienība «Aukstums».

Iedalīto fondu nepietiek, lai rajona iedzīvotājus nodrošinātu ar saldējumu bez pārtraukumiem. Piemēram, Līvāniem vien nepieciešamas 60 tonnas. Sogad ir iespēja papildus ievest saldējumu no Saldus un Jelgavas.

Jautājums par saldējuma ieviešanu Preļos ir atrisināts, jo ir kameras (siera rūpnīcā), kur var uzturēt zemu temperatūru un ilgu laiku uzglabāt saldējumu attiecīgajā daudzumā. Līvānos patlaban saldējumu nav kur uzglabāt, tāpēc arī tirdzniecībā ar to gadās pārtraukumi.

So informāciju, kā saka, varētu uzskatīt par izsmeltu un te pielikti punktu. Taču necelas rokas to darīt. Jo neliek mieru domā: jau kuro reizi cienījamās rajona tirdzniecības vadītājs cenšas kompensēt preču deficītu ar aizbildinājumu par fondiem (kuri, kā vienmēr, ir nepietiekami), ar attiecīgas iekārtas trūkumu (kuras, kā vienmēr, nav vai arī kura nedarbojas). Būtībā tiek vēlreiz apstiprināts visiem sen zināmais. Vai cienījamais vadītājs ne reizi nav padomājis, ka vienkāršajam pircējam vajadzīga prece, nevis zīņas par tās fondiem. Jo, kā smeļas Austrumu zemēs, — saki kaut simtreiz «halva», mutē saldāks nepalik.

Protams, mūsu kompetencē nav dot padomus, taču šoreiz gribot negribot tas tomēr jādara. Vai tirdzniecības darbinieki kaut vienu reizi nevar paziņot (vismaz acu apmānīšanai), ko dara viņu daudzskaitlīgais aparāts tieši pircēja labā, kā cenšas dabūt tos pašus fondus un iekārtas? Kāpēc par to atbildē no rajona pārticības biedrību savienības nav ne vārda? Vārbūt šī informācija ir tik superlepena, ka neviens to nedrīkst zināt? Bet — vārbūt mūsu tirdzniecība atkal grib dusēt uz lauriem kā «vecajos labajos laikos»?

Ja tā, tad arī turpmāk... «gadāsies pārtraukumi». Un pircējiem nāksies vien samierināties ar domu: «Jā, saldējuma atkal nav, taču tagad vismaz zinām, kādi ir tā fondi. Turklāt — katru ceturksni».

I. KOROLOVA

